

Թուրք դասմագեստի հերթական շնունդ

«Ազգի» թղթակիցը Հայոց ցեղաստանության թանգարան ինստիտուտի սնօտեն դատմական գիտությունների դոկտոր ԼԱՎՐԵՆՏԻ ԲԱՐԵԴՐՅԱՆԻ խնդրանով հանդիդեց նրա հետ։ Հանդիդան ասիրը թուրքիայի դատմագիտական ընկերակցության նախագահ, դրոֆեսուր Յուլիուֆ Հալաջող-լու հունիսի 10-ին Անկարայից Մարտ ուղարկեած նախանձն է։

Մենք ցանկանում ենք իրավիրել Զեզ՝ Վկա գտնվելու այս զանգվածային գերեզմանը բացելու աշխատանքներին։ Այս առիրով մենք ընորհակալ կլինենք, եթե Դուք կարողանաք տեսակ դահել մեզ Զեր մասնակցության մտադրության մասին մինչեւ 2003 թ. հունիսի 20-ը։

Զեր ապրուսի ծախսերը կիրագա Կարսի մեր ընկերակցությունը։

ԱՅԿԵՂԾՈՐԵՆ ՇԵՐ՝ ՑՈՒՍՈՒՓ

յալ բովանդակությունը. «Դարձելի դոկտոր, դրոֆեսոր Լավրենտի Բարսեղյան, արխիվային փաստաբղերի համաձայն, հայկական բանդաները Կարսի մարզի Դերեչիկ գյուղում 1918 թ. սղանել են 360 մահմեդականի: Արխիվների եւ գրականության մանրանկացքում պահպանական գործությունը»:

Բավոր, չես կարող մասնակցել Զեր եւ Կարսի նահանգի ղեկավարության կազմակերպած ըոռուն, որը կրկին վկայում է, որ Զեր կառավարությունն ու բուրգ դատմաքանները շարունակում են նենգափոխել դատմությունը եւ ճշմարտությունը:

Այդ սիջադեղի վայրը գերած-վել է զանգվածային գերեզմա-նոցի, ինչը հայտնի է դարձել արխիվային հետազոտություն-ների հետեւանով։ Թուրքական դատմագիտական ընկերակցու-թյունը 2003 թ. հունիսի 31-ից հուլիսի 1-ը սկսելու է այս զանգվածային գերեզմանոցի դեղումները։

ՅԱ ԽԵՏՐԱՍՎՈՒՆ ԵՍ ՀԵզ ա-

Վելի ընդարձակ քաց նամակ հղել, սակայն դարտսւ եմ համարում քուր դատմաքաններին հիշեցնել, որ 1918 թ. մարտի 12-ին քուրֆական զորքերն երգումը գրավելուց հետո Թյազիմ Կարաբեկիր փառայի հրամանաւարությամբ շարժվեցին դեղի կարս: Թուրբական քանակն աղրիլի 26-ին գրավեց Կարսը եւ ուրաց մեկ ամսվա ընթացքում, երգումից մինչեւ Կարս հասնելը, ողջ ճանաղարին ոչնչացնում էր հայ բնակչությանը: Զոհերի թիվը կազմեց մի քանի տասնյակ հազար հայ բնակիչ: Ի դեռ, միայն 1918-1920 թթ. ընթացքում, Արեւելյան Դայաստան կատարած քուրբական արշավանների հետեւանքով, մի շարք բնակավայրերում քուրբերն խողառ բնաջնջել են հայ բնակչությանը:

Ձել են հայ բնակչությանը:
Այսօր էլ տարբեր բնակավայ-
րերում շինարարական աշխա-
տանքների ժամանակ հայտնա-
բերվում են զանգվածային բա-
ղումների հետեւ, եւ եթե Դու
անձամբ ցանկություն ունեմ ա-
կանատես լինելու խմբակային
բաղումների գերեզմանների
բացմանը, աղա ես սիրով հրա-
վիրում եմ Ձեզ եւ ինձ Վրա ես
Վերցնում Հայաստանում գտնվե-
լու հետ կառված ծեր բոլոր
ծախսերը:

Խնդրում եմ սղասել իմ հա-
ջորդ գրությանը:
Դարձանեներով՝ Լավրենտի
Բարսեղյան»:

Թերի թղթակցին Լ. Բարսեղյանը հայտնեց, որ Թուրքական դասմագիտական ընկերակցության վերոհիշյալ գրությունը ընկերակցության դեկապարությունն ուղարկել է տարբեր երկրներում բնակվող այն հայ գիտնականներին, ովքեր զբաղվում են Դայոց ցեղաստանության հիմնախնդիրներով:

Հավերժութեանը միա-
ժամանակ իր զարմանքը հայտնեց՝
Նկատի ունենալով այն փաստը, որ
դեռևս երկու տարի առաջ Թուր-
քիայի արտաֆին գործերի գերա-
տեսչությունը դաշտում պահպանվե-
նան մերժեց Թուրքիա մասնել՝ Ան-
կարայի համալսարանում իրա-
վիրված գիտաժողովին մասնակ-
ցելու համար:

Լ. Բարսեղյանի նկատմամբ
թուրքական հեռուստատեսության
եւ լրատվության միջոցների բազ-
մարիկ հարձակումները, ինչդես
ենթադրում է դրս Բարսեղյանը,
դժվար թե այս անգամ եւս նրան
թույլատրեին անցնել թուրքա-
կան սահմանը:

Ընթերցողներին հավանաբար կիետարերի այն փաստը, որ ընդհամենը Վերջերս՝ այս տարվա առաջին 23-ին, երբ թուրքական հեռուստատեսությունը թուրք հասարակայնության դատին ներկայացրեց թուրք-հայկական հարաբերություններին նվիրված քաջանականոց տեսաֆիլմի առաջին մասը, L. Բարսեղյանին, որի հարցագրույցը տեսագրել էին

բուրգ հեռուստալրազրողները, ներկայացրին դրվես ժամանակի նշանավոր ահարեկչի: Սակայն նրանք չբավարարվեցին դրանով: Նույն հեռուստաֆիլմի մեկ այլ նասում, աղավաղելով L. Բարսեղյանի հարցազրույցի բովանդակությունը, որտեղ հարց էր բարձրացվում Դայոց ցեղասպանության հետեւանքով հայ ժողովրդի կրած նյութական վճասների փոխհատուցման դահանջների մասին, ֆիլմի թուրք մեկնաբանն էկրանից հայտարարեց, թե L. Բարսեղյանը թուրքական կողմին առաջարկում է վճարել 80 միլիարդ ամերիկյան դոլար կազմող գումարը եւ դրանով փակել Դայոց ցեղասպանության վերաբերյալ բոլոր խոսակցությունները: L. Բարսեղյանը ներկայումս ի մի է բերում 1918-20 թթ. ընթացում Դայաստանի առաջին հանրադեմության տարածում մեմալական արշավանքների հետեւանքով առանձին բնակավայրերում (Ալոցի, Արքիկի, Սոլիսակի, Գյումրու եւ այլ տարածաշրջաններում) հայ բնակչության նկատմամբ ծեռնարկված զանգվածային ոչնչացմանը վերաբերող նյութերը, որոնք կրկին հաստատում են այն իրողությունը, որ երիտրութերի իշխանության անկումից հետո էլ թուրք կառավարիչները ժառանգել են ու շարունակել զարգացնել դեսականութեն ծրագրված Դայոց ցեղասպանությունը:

ՍԱՀԻՆԻՐՖԻ ԽԵՏ ԵՐԿՐՈՒՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ՔՀՈՒՄ Է ԹՆԻՐՖԻԱՅԻ ՇԱԽԵՐԻԳ

Ամերիկահայ կազմակերպությունները հանդիպելով Թեղջանին՝ նպաստում են այդ շահերին

Հայաստանի հետ հարաբերություն-ների «բարելավման» Թուրքիայի յուրախանչյուր նախաձեռնություն, անկախ դատարանայնությունից, բուօն հակազդեցություն է առաջացնում Ադրբեյջանուն: Այդ առումով բացառություն չեն արտգործ-նախարար եւ փոխվարչապետ Արդիլլահ Գյուլի «դահանջատիրությունից դաշտնադիմ հրաժարվելու դեմքում Հայաստանի հետ հարաբերությունները բարելավվելու Թուրքիայի դատարակամության» մասին հայտարարությունը եւ Սադրիդում նրա հանդիպումը ՀՀ արտգործնախարար Վարդան Օսկանյանի հետ:

հետ Երկխոսության վերոհիշյալ նախաձեռնությանը, միանգամայն անտրամաբանական էր համարել թուրքական ղետության ներկայացուցչի հետ հենց Թուրքիայի ներկայացուցչության գրասենյակում հանդիդելու ինչողես Դայկական համագումարի, այնողևս էլ ՈՍԿ-ի ղեկավարության արարքը, մատնանշելով. «Երբ հանդիդման վայրը նախանշում է առաջարկող կողմը, առաջ այդ հանդիդումը վերածվում է ընդունելության: Այդ ընթացքում հանդիդման առաջարկն իննարերաբար հրավեր է դառնում»:

Անհետա ուժությունը

Ազնիայս է, որ հրավերին ցուցաբերվող արձագանքը որդես ընդունելության արժանանալու միջոց, եթե համագործակցության դատարարակամություն չի ենթադրում, աղա որդես այդովիսին ներկայացնելու առիթ է տալիս թուրքերին։ Թափու, Թեզզանի հետ հանդիպելով թուրքական հյուտառոսարանում, ՀԲԸՍ Միությունն ու Արեւմտյան թեմը կրկնել են համագումարի ու ՌԱԿ-ի սխալը, թերեւս դրանով էլ կամա թե ակամա սփյուռի հետ այսուս կոչված Երկխոսություն հաստատելու առումով թուրքական դետության նախաձեռնությանը ընդառաջելու դատարարակամություն են հայտնել։

Հարցը, սակայն, սուսկ նախաձեռնությունը չէ, այլ դրա ներառումն անմիջականորեն հայատանյան իշխանությունների իրավասությանը ենթակա այնողիսի բաղադրական խնդիրների, ինչողիսի են Հայաստանի եւ Թուրքիայի

Միանգամայն անհարից զուտ քաղաքական հարցերի բննարկումը թվում էր, թե Արևմտյան թեմն անմիջականորեն ենթարկվելով Սայաթոս Արք. էջմիածնին, ԱՄՆ-ի քաղաքացիությամբ եւ տեսքարտուղարությամբ դայմանավորված ութեւ դարտավորություն չտեսֆ է ունենալ: Ի դեռ, անցյալ տարվա վերջերին, երբ Պոլսոն հայոց դարձիարք Սեւերոն Բ Սուլթաֆյանը Եվրամիությանը Թուրքիայի անդամակցության օգին լորբիիսական գործունեություն ծավալելու նղատակով շրջագայեց եվրոպական երկրներով, իր բոլոր հանդիդուններն անխսիր եվրոպացի գործիչների եւ օսմանակարգյա լրագրողների հետ կազմակերպում եւ ժվալ երկրի քուրթական դեսպանաց:

Այս ամենից հետո մնում է ավելացնել, որ Ամերիկայի հայկական համագումարը, ՈԱԿ-ը, Դայկական բարեգործական ընդհանուր միությունը եւ Դայ առաժելական եկեղեցու Արքմանական թեմը, Թեզօջանին հանդիտելու միջոցով սփյուռքի հետ Երկխոսության Թուրքիայի նախաձեռնությանը կամա թե ակամա ընդառաջելիս, հայ-թուրքական հարաբերությունների կարգավորմանն ամենեւին չեն նողաստում: Բայց որ ընորհիվ դրա Թուրքիան Խողարկում է Երկխոսության ղատրանքայնությունը՝ ակնհայտ է: Ուրեմն նրանք վերոհիշյալ ընդառաջումով նախադրյալներ են ստեղծում, որ Երկխոսությունն իրականի հնչեղություն ունենա:

սությունը հակազդեցություն չի Ենթադրում, իսկ Աղրբեջանը բուօն կերպով շարունակում է հակազդել դրան, ուստի հնչեղության առումով այդ հակազդեցությունը հանգեցնում է նույն արդյունքի, ինչ հայկական կազմակերպությունների ընդառաջումը: Այլ կերպ, սփյուռքի հետ Թուրքիայի Երկխոսության դաշտանքային բնույթը բողարկելու առումով ամերիկահայ կազմակերպությունները ցանկություններին հակառակ օգնում են աղրբեջանցիներին: Այն տարբերությամբ, որ եթե Վերջիններս հակազդեցությունը նախաղես համաձայնեցնում են թուրքական իշխանությունների հետ, աղակազմակերպությունները տուրք են տալիս հայ-թուրքական հարաբերությունների կարգավորումը սեփական շահերին ծառայեցնելու դաշտոնական Վաշինգտոնի միտումներին:

Ղա, ինչ խոսք, անհամեմատ սահմանափակում է ինչղես սփյուռքի հետ երկխոսության, այն-դես էլ Հայաստանի հետ հարաբերությունների բարելավման թուր- ֆական նախաձեռնությունների բուն եռթյունը բացահայտելու հայկական հեխանությունների հնարավորությունները։ Այս դայ- մաններում նախաձեռնություննե- րը, որդես ճնշման հավելյալ մի- ջոց, անխուսափելիորեն անդրա- դառնում են նրա վրա, իսկ դրանց ձախողման դատասխանավոր- թյունն ընկնում է Հայաստանի վրա։

